

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD OFFICIEEL ONDERWIJS

BESLISSING

GOO/2023/01/.../1 maart 2023

Inzake: de heer ..., wonende te ...,

Vertegenwoordigd door en bijgestaan door mr. ..., advocaat te
..., waar keuze van woonplaats wordt
gedaan,

verzoeker

Tegen: ..., vertegenwoordigd door ..., diensthoofd onderwijs, en bijgestaan door mr.
..., ..., waar keuze van woonplaats wordt gedaan,

verweerder

Met een ter post aangetekend brief dd. 2 februari 2023 heeft mr. ... in naam van ...
beroep ingesteld tegen de beslissing van 27 januari 2023 van ... tot ontslag om
dringende reden.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

Verzoeker is tijdelijk aangesteld leerkracht voor het vak Engels ten belope van 21 uur in Zijn aanstelling loopt van 1 september 2022 tot 30 juni 2023.

Op 23 januari 2023 verklaarden twee minderjarige leerlingen van de school, die les krijgen van verzoeker, de hij hen buiten de school in november drugs had gegeven, met als codewoord 'tea time'. Zij legden deze verklaring af bij de directeur en de vertrouwenspersoon. Na de kerstvakantie zou verzoeker hen nogmaals joints geven, maar verzoeker liet toen weten dat hij afwezig was (stuk 1 verweerder).

De directeur vroeg de leerlingen om de berichten hierover over te maken in het kader van het onderzoek van de tuchtfeiten om zeker te zijn dat de verklaringen van de leerlingen niet louter ongefundeerde aantijgingen waren.

Op 24 januari 2023 bevestigen de gewisselde smartschoolberichten van de leerlingen de afspraak van 28 november 2022 met verzoeker en wordt een foto toegevoegd van drie joints naast een thee zakje. De stukken worden dezelfde dag overgemaakt aan het diensthoofd onderwijs (stuk 3 verweerder). Het diensthoofd besprak deze documenten met de dienst P&O en de kabinetsmedewerker van de schepen van onderwijs van

Hierop wordt beslist een bijzonder college van burgemeester en schepenen bij elkaar te roepen op 27 januari 2023 dat zal beslissen over een voorgesteld ontslag om dringende reden. Op 24 en 25 januari 2023 zijn er telefonische en schriftelijke initiatieven geweest om verzoeker te horen en aan de directeur zijn versie van de feiten te geven, maar hij geeft op 26 januari 2023 per mail aan hierop niet te willen ingaan (stuk 4 verweerder).

Op 27 januari 2023 besliste het college van burgemeester en schepenen om verzoeker om dringende reden te ontslaan (stuk 1). De motivering vermeldt o.m. dat de handelingen van verzoeker met betrekking tot de joints (een cannabis drug) een zeer ernstige tekortkoming zijn die de belangen van de minderjarige leerlingen schaden, het niet-correct omgaan met de leerlingen, het vertrouwen van het publiek te beschamen, en de waardigheid van het beroep niet te hebben gerespecteerd (schending van de art. 9-15 van het Decreet Rechtspositie van het gesubsidieerd

personeel van 27 maart 1991 en van diverse bepalingen van het arbeidsreglement van ...).

De advocaat van verweerder brengt de politie op de hoogte van het gedrag van verzoeker.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende brief dd. 3 februari 2023 worden de partijen opgeroepen voor de zitting van heden.

De leden van de kamer van beroep, ... wraken zichzelf.

Met een aangetekende brief dd. 10 februari 2023 legt de raadsman van de verweerder een verweerschrift en een stukkenbundel neer.

Er wordt geen getuigenverhoor gevraagd.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroepschrift van 2 februari 2023 is binnen de daartoe voorziene termijn ingediend. Het voldoet ook aan de overige ontvankelijkheidsvereisten.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Omtrent de schending van de hoorplicht door het college van burgemeester en schepenen.

Verzoeker voert aan dat de hoorplicht geschonden is, met verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State die oordeelt dat de hoorplicht als beginsel van

behoorlijk bestuur moet worden nageleefd als het bestuur een ernstige maatregel overweegt die gebaseerd is op het gedrag van de betrokkene.

Terecht verwijst verweerder naar de specifieke rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot het ontslag om dringende reden in het onderwijs en citeert daarbij het arrest van de RvS van 27 november 2014, nr. 229.368 inzake de Provincie Vlaams Brabant (ontslagbesluit bestendigde deputatie van de provincie betreffende een personeelslid van het provinciaal onderwijs):

“Verzoeker vergist zich erin, dat een ontslag om dringende reden hoe dan ook enkel kan worden uitgesproken nadat de betrokkene is gehoord. Zoals in het door de verwerende partij vermeld arrest en zoals in tal van andere arresten, bevestigt de Raad van State ook voor deze zaak dat de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur geen toepassing vindt wanneer de betrokken regelgeving de rechten van de bestuurse expliciet regelt. Te dezen voorziet het rechtspositiedecreet aldus in de mogelijkheid voor de betrokkene om een beroep met schorsende werking in te stellen tegen een ontslagbesluit van de deputatie en ter gelegenheid van dat beroep, kan de bestuurse haar middelen van verdediging ter kennis brengen van de overheid die de eindbeslissing neemt, wat voor deze overheid de verplichting oproept om dat verweer in haar besluitvorming te betrekken. (...)

In tegenstelling tot deze opzegmogelijkheden en naar luid van de artikelen 25, tweede lid, en 42, § 6, tweede lid, van het rechtspositiedecreet, kan het ontslag om dringende redenen niet meer worden gegeven wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen bekend is aan het schoolbestuur. Op die zeer krappe termijn van drie dagen tussen de kennis van de bezwarende feiten en de daaropvolgende ontslagbeslissing, voorziet de genoemde bepaling in geen enkele uitzondering. Ook dergelijke gebiedende termijn, die het bestuur noodzaakt om snel op te treden, wijst erop dat het betrokken bestuur niet verplicht is de bestuurse te horen. De Raad van State valt dan ook de verwerende partij hierin bij, dat de aard en finaliteit van het bijzondere en afwijkende regime van het ontslag om dringende reden de werkgever niet ertoe verplicht om het betrokken personeelslid te horen, laat staan dat de termijn voor het ontslag pas na dat verhoor zou ingaan”.

De Kamer van beroep schaart zich achter dit oordeel van de Raad van State.

Het pleit niet voor verzoeker dat hij in casu niet is ingegaan op het voorstel om bij de directeur van de school op een nuttige wijze voor zijn standpunt, mondeling of schriftelijk, op te komen, terwijl hem nochtans de mogelijkheid werd geboden. Bij gebrek aan wettelijke bepaling is niet vereist dat de bestuurde gehoord wordt door het bestuursorgaan dat bevoegd is om de tuchtrechtelijke beslissing te nemen (I. Opdebeek en S. De Somer, *Algemeen bestuursrecht*, Intersentia, 2019, nr. 835, p. 388 met verwijzing naar RvS 28 april 2008, nr. 182.484).

Ten overvloede: de tekortkomingen van verzoeker staan vast. Verweerder betwist niet joints te hebben gegeven aan minderjarige leerlingen van de school waar hij les gaf (volstrekt ongeloofwaardig betwist verzoeker wel dat de joints drugs waren) en de leerlingen hebben gemeld dat ze een uitstekende trip hebben gehad.

De rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 22/2018 van 22 februari 2018) staat dit oordeel van de Kamer van beroep niet in de weg. Belangrijk is immers dat de decreetgever in casu de hoorplicht specifiek heeft geregeld in het kader van het devolutief beroep bij de kamer van beroep, zodat het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur inzake de hoorplicht niet van toepassing is. Bovendien betreft het arrest van het Grondwettelijk Hof het ontslag om dringende reden van contractuele personeelsleden. Verzoeker is geen contractueel personeelslid.

De hoorplicht is niet geschonden.

5. Over de grond van de zaak

5.1. Omtrent de door verzoeker aangevoerde schending van de termijn van drie werkdagen voor het ontslag om dringende reden.

De Kamer van beroep behandelt dit punt samen met de grond van de zaak omdat het ermee een eenheid vormt.

Het ontslag om dringende reden kan niet meer gegeven wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minst drie werkdagen bekend is aan de inrichtende

macht (art. 25 Decreet Rechtspositie van het gesubsidieerd personeel van 27 maart 1991).

De termijn van drie werkdagen begint pas te lopen wanneer de inrichtende macht met voldoende zekerheid kennis heeft genomen van de feiten en de omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen maken om met kennis van zaken een beslissing te kunnen, m.n. voor haar eigen overtuiging, de tegenpartij en de latere rechter (zie Cass. 11 januari 1993, *Arr. Cass.* 1993, nr. 18, p. 32).

Zoals verweerder terecht opmerkt, is dat tijdstip in casu 24 januari 2023, toen de verweerder in het bezit is gekomen van de relevante smartschoolberichten tussen de leerlingen en verzoeker, nadat die als bewijs zijn gevraagd tijdens een gesprek met de directeur en de vertrouwenspersoon op 23 januari 2023.

De bewering van verzoeker dat de directeur de gemandateerde zou zijn van het college van burgemeester en schepenen gaat niet op. Verzoeker brengt geen enkel bewijs of rechtsgrond bij om dergelijk mandaat te kunnen aanvaarden. Het voor ontslag bevoegde orgaan is het college van burgemeester en schepenen. Noch het Decreet Rechtspositie van het gesubsidieerd personeel van 27 maart 1991, noch het Decreet Lokaal Bestuur van 22 december 2017 (zie 56, §3, 2°) verlenen de directeur dergelijk mandaat (zie KvB GOO, 2012/149 van 12 april 2012). Het zou de verzoeker bovendien niet helpen bij zijn argumentatie, want ook de directeur van de school had pas op 24 januari 2023 voldoende zekerheid.

Het ontslag is tijdig gegeven.

5.2. De ernst van de tekortkoming van verzoeker.

Ten onrechte betwist de verzoeker dat hij minderjarige leerlingen drugs van zijn school heeft gegeven. Verzoeker betwist niet de joints te hebben overhandigd. Bovendien maakte hij nog een nieuwe afspraak voor een volgende levering. De bewering dat hij niet op de hoogte was dat de joints wel degelijk verboden verdovende middelen bevatten, wordt tegengesproken door de verklaringen en de relevante foto

van de joints. De leerlingen verklaarden dat ze de beste trip ooit hebben genoten en verzoeker verklaarde dat de geleverde joints van de beste kwaliteit waren.

Het overhandigen van verdovende middelen is bovendien een misdrijf krachtens de Drugswet, waarbij de minderjarigheid van de leerlingen een verzwarende omstandigheid vormt. Bovendien oefent verzoeker ten aanzien van de leerlingen een gezagsfunctie uit, wat eveneens een verzwarende omstandigheid is.

Het vermoeden van onschuld geldt in de eventuele strafprocedure, maar in casu zijn de tuchtvergrijpen bewezen en verweerder is geenszins verplicht te wachten op het resultaat van een strafrechtelijke vervolging.

De tenlastegelegde feiten zijn ernstige tekortkomingen die een onmiddellijk ontslag rechtvaardigen en de decretale bepalingen waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, zijn terecht ingeroepen.

Het ontslag om dringende reden is gegrond.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 2 mei 2012;

Gelet op het ministerieel besluit van 21 maart 2019 waarbij de heer Wilfried Rauws wordt aangesteld als voorzitter.

Gelet op de hoorzitting van 1 maart 2023,

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Artikel 1 (met unanimiteit):

De beslissing van ... waarbij ... ontslag om dringende reden wordt opgelegd, wordt door de kamer van beroep gesubsidieerd officieel onderwijs bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 1 maart 2023.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Wilfried Rauws, voorzitter;

De heer D. BATAILLIE en de heer B. JANSSENS, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

De heer K. DE BACKER en mevrouw S. VANSPEYBROECK, vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties;

Mevrouw Peggy Michiels, plaatsvervangend secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en één voor het dossier van de kamer.

Peggy Michiels
Plaatsvervangend secretaris

Wilfried Rauws
Voorzitter